

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ...**256**...../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...**26 ກໍລະກົດ 2019**

ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຕອບໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ
ແລະ ການຊ່ວຍໝູນ ຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ.

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຕອບການໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນ ຂອງປະເທດ ຜູ້ສົ່ງອອກ, ສະບັບເລກທີ 09/ສພຊ, ລົງວັນທີ 14 ມິຖຸນາ 2019;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະບັບເລກທີ 15/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 12 ກໍລະກົດ 2019.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

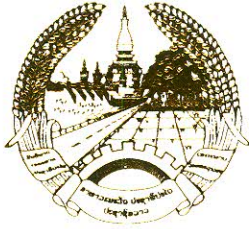
ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຕອບໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນ ຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **09** /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **14 / 06 / 19**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕອບໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນ ຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 7 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕອບໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນ ຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 14 ມິຖຸນາ 2019.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕອບໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນ ຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 65 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 14 ມິຖຸນາ 2019

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການຕອບໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນ
ຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານຕອບໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດພາຍໃນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນສາມາດປັບປຸງຕົນເອງ, ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ສາມາດແຂ່ງຂັນກັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການຕອບໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ

ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແມ່ນ ການສິ່ງອອກສິນຄ້າຈາກປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງມີລາຄາສິ່ງອອກ ຕໍ່າກວ່າລາຄາປົກກະຕິຂອງສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ຈຳໜ່າຍພາຍໃນປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າ.

ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ ແມ່ນ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ການສະໜັບສະໜູນ ຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ ໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າ.

ການຕອບໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງດ້ານພາສີ ໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ ຕໍ່ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ທີ່ມີການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ຜະລິດສິນຄ້າ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ກະສິກຳ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ກັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຊຶ່ງມີຜົນຜະລິດ ລວມ ກວມອັດຕາສ່ວນທີ່ສຳຄັນຂອງການຜະລິດທັງໝົດຂອງສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ;
2. ສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ມີຄຸນລັກສະນະສະເພາະພື້ນຖານທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນ ກັບ ສິນຄ້າທີ່ຜະລິດໃນ ສປປ ລາວ;
3. ສິນຄ້າທີ່ຖືກພິຈາລະນາ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງມີຂໍ້ມູນຢັ້ງຢືນເບື້ອງຕົ້ນວ່າມີ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ຫຼື ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ;
4. ປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ໝາຍເຖິງ ປະເທດສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ຖືກພິຈາລະນາເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ;
5. ຜູ້ສົ່ງອອກ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ສົ່ງອອກຂອງຕ່າງປະເທດທີ່ສົ່ງສິນຄ້າເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ;
6. ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ສົ່ງອອກ ຫຼື ຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ລັດຖະບານ ຂອງ ປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກສິນຄ້າ ທີ່ມີການທຸ່ມຕະຫຼາດ ຫຼື ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໝູນ, ກຸ່ມ, ສະມາຄົມ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ ເປັນຕົວແທນປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ;
7. ບຸກຄົນທີສາມ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ ຖືກພິຈາລະນາ;
8. ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ ຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ທີ່ມີການທຸ່ມຕະ ຫຼາດ ຫຼື ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ໂດຍລວມໄດ້ຮັບຜົນ ກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ;
9. ໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ ເຫດການທີ່ໃກ້ຈະເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຊຶ່ງຈະພາໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ແນ່ນອນ;
10. ອຸປະສັກທີ່ຖ່ວງຕົງຕໍ່ການສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ພັດທະນາວິສາຫະກິດພາຍໃນ ໝາຍເຖິງ ຜົນກະທົບຕໍ່ວິ ສາຫະກິດພາຍໃນທີ່ກຳລັງສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ດຳເນີນ ແລະ ຂະຫຍາຍທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
11. ສະເລ່ຍຖ່ວງນ້ຳໜັກ ໝາຍເຖິງ ການຄິດໄລ່ຈາກຜົນລວມຂອງລາຄາສິນຄ້າ ຄຸນໃຫ້ ປະລິມານສິນ ຄ້າ ແລະ ຫານໃຫ້ ຜົນລວມຂອງປະລິມານສິນຄ້າ;
12. ມາດຕະການທາງດ້ານພາສີ ໝາຍເຖິງ ການວາງເງິນຄຳປະກັນຕາມການຄິດໄລ່ອັດຕາພາສີ ຫຼື ການ ເພີ່ມອັດຕາພາສີນຳເຂົ້າຕໍ່ສິນຄ້າທີ່ຖືກນຳໃຊ້ມາດຕະການ;
13. ຜູ້ສະໜັບສະໜູນ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນພາຍໃນປະເທດ ທີ່ເຫັນດີໃຫ້ມີການດຳ ເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນຄວາມເສຍຫາຍຈາກການທຸ່ມຕະຫຼາດ ຫຼື ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ;
14. ຜູ້ຄັດຄ້ານ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນພາຍໃນປະເທດ ທີ່ບໍ່ເຫັນດີໃຫ້ມີການດຳເນີນການ ສືບຫາຂໍ້ມູນຄວາມເສຍຫາຍຈາກການທຸ່ມຕະຫຼາດ ຫຼື ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ;
15. ຜູ້ບໍ່ອອກສຽງ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນພາຍໃນປະເທດ ທີ່ບໍ່ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ບໍ່ ຄັດຄ້ານ ໃຫ້ມີການດຳເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນຄວາມເສຍຫາຍຈາກການທຸ່ມຕະຫຼາດ ຫຼື ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະ ເທດຜູ້ສົ່ງອອກ;
16. ສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດ ໝາຍເຖິງ ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງປະລິມານການຈຳໜ່າຍສິນຄ້າໃດໜຶ່ງ ເມື່ອທຽບ ໃສ່ຍອດຈຳໜ່າຍທັງໝົດຂອງສິນຄ້າປະເພດດຽວກັນໃນຕະຫຼາດ;
17. ຜະລິດຕະພາບ ໝາຍເຖິງ ປະສິດທິພາບໃນການຜະລິດສິນຄ້າ ຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຕອບໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ວຽກງານຕອບໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ດ້ວຍການກຳນົດມາດຕະການ ເພື່ອຕອບໂຕ້ການຄ້າທີ່ບໍ່ເປັນທຳຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ທີ່ມີການທຸ່ມຕະຫຼາດ ຫຼື ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ໃຫ້ສາມາດເຕີບໃຫຍ່ ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ສາມາດແຂ່ງຂັນໄດ້.

ລັດ ສະໜອງ ງົບປະມານ, ບຸກຄະລາກອນ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕອບໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ໃຫ້ສາມາດເຄື່ອນໄຫວໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບການຕອບໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ

ການຕອບໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ພາວະວິໄສ ແລະ ຍຸຕິທຳ;
3. ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳເນີນການຜະລິດສິນຄ້າຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ທີ່ມີການທຸ່ມຕະຫຼາດ ຫຼື ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບການຕອບໂຕ້ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ

ໜວດທີ 1

ການທຸ່ມຕະຫຼາດ

ມາດຕາ 8 ການທຸ່ມຕະຫຼາດ

ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ດຳເນີນດ້ວຍການກຳນົດລາຄາສິ່ງອອກ ຂອງສິນຄ້າໃດໜຶ່ງມາຍັງ ສປປ ລາວ ຕໍ່າກວ່າລາຄາປົກກະຕິຂອງສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ທີ່ຈຳໜ່າຍຢູ່ພາຍໃນປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 9 ລາຄາສິ່ງອອກ

ລາຄາສິ່ງອອກ ແມ່ນ ລາຄາສິນຄ້າຈາກປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ ທີ່ສິ່ງເຂົ້າມາຈຳໜ່າຍໃນ ສປປ ລາວ ໂດຍມີ ການຊຳລະຕົວຈິງ ຫຼື ມີແຜນການຊຳລະ.

ໃນກໍລະນີບໍ່ມີລາຄາສິ່ງອອກ ຫຼື ລາຄາສິ່ງອອກບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖື ໃຫ້ຄິດໄລ່ລາຄາສິ່ງອອກສິນຄ້າ ທີ່ໄດ້ຈຳໜ່າຍຄັ້ງທຳອິດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ສິນຄ້າ ບໍ່ໄດ້ມີການຈຳໜ່າຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຈຳໜ່າຍສິນຄ້າໃນສະພາບເດີມ ທີ່ໄດ້ນຳເຂົ້າໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໃຫ້ກຳນົດລາຄາສິ່ງອອກບົນພື້ນຖານທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ.

ມາດຕາ 10 ລາຄາປົກກະຕິ

ລາຄາປົກກະຕິ ແມ່ນ ລາຄາສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ຈຳໜ່າຍເພື່ອຊົມໃຊ້ພາຍໃນປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ ໂດຍມີ ການຊຳລະຕົວຈິງ ຫຼື ມີແຜນການຊຳລະ ໃນສະພາບການຄ້າປົກກະຕິ ຊຶ່ງເປັນລາຄາທີ່ສາມາດນຳມາປຽບທຽບໄດ້ ກັບລາຄາສິ່ງອອກມາຍັງ ສປປ ລາວ.

ໃນກໍລະນີບໍ່ມີການຈຳໜ່າຍສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ໃນຕະຫຼາດພາຍໃນຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ ຫຼື ການຈຳໜ່າຍສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສາມາດນຳມາປຽບທຽບໄດ້ນັ້ນ ໃຫ້ກຳນົດລາຄາປົກກະຕິ ໂດຍອີງໃສ່ລາຄາໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຄາສິ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ໄປຍັງປະເທດທີສາມ ທີ່ມີການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ຖືກພິຈາລະນາ ຖ້າມີເຫດຜົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ວ່າ ລາຄານັ້ນສະແດງເຖິງລາຄາໃນຕະຫຼາດປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ;
2. ລາຄາຄິດໄລ່ຈາກຕົ້ນທຶນການຜະລິດຂອງປະເທດແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ບວກກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການບໍລິຫານ, ການຈຳໜ່າຍ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນ ລວມທັງກຳໄລທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ໃນກໍລະນີລາຄາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ແລະ ວັກທີສອງ ຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຫາກຕໍ່າກວ່າ ຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ບວກກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນ ການບໍລິຫານ, ການຈຳໜ່າຍ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ນຳມາກຳນົດເປັນລາຄາປົກກະຕິ.

ສຳລັບວິທີການຄິດໄລ່ລະອຽດກ່ຽວກັບການກຳນົດລາຄາປົກກະຕິ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 11 ການກຳນົດອັດຕາການຫຸ່ມຕະຫຼາດ

ການກຳນົດອັດຕາການຫຸ່ມຕະຫຼາດ ແມ່ນ ການຄິດໄລ່ສ່ວນຕ່າງ ລະຫວ່າງ ລາຄາປົກກະຕິ ກັບ ລາຄາສິ່ງອອກ ທີ່ດຳເນີນການຄ້າໃນລະດັບ ແລະ ໄລຍະເວລາດຽວກັນ ຊຶ່ງມີວິທີການປຽບທຽບໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຄາປົກກະຕິສະເລ່ຍຖ່ວງນ້ຳໜັກ ກັບ ລາຄາສິ່ງອອກສະເລ່ຍຖ່ວງນ້ຳໜັກ;
2. ລາຄາປົກກະຕິ ກັບ ລາຄາສິ່ງອອກຂອງການເຮັດທຸລະກຳທາງການຄ້າແຕ່ລະຄັ້ງ;
3. ໃນກໍລະນີທີ່ລາຄາສິ່ງອອກ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານຜູ້ຊື້, ພື້ນທີ່ ຫຼື ໄລຍະເວລາທີ່ສິ່ງອອກ,

ໃຫ້ປຽບທຽບ ລະຫວ່າງລາຄາປົກກະຕິສະເລ່ຍຖ່ວງນ້ຳໜັກ ກັບ ລາຄາສິ່ງອອກຂອງການເຮັດທຸລະກຳທາງການຄ້າແຕ່ລະຄັ້ງ.

ຖ້າລາຄາປົກກະຕິ ແລະ ລາຄາສິ່ງອອກທີ່ນຳມາປຽບທຽບຫາກບໍ່ແມ່ນລາຄາໃນລະດັບ ແລະ ໄລຍະເວລາດຽວກັນ ໃຫ້ພິຈາລະນາປັດໄຈ ທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການປຽບທຽບ ເຊັ່ນ ເງື່ອນໄຂ ແລະ ໄລຍະເວລາ ຂອງການຈຳໜ່າຍ, ການເກັບອາກອນ, ລະດັບການຄ້າ, ປະລິມານ, ຄຸນລັກສະນະສະເພາະຂອງສິນຄ້າ.

ເມື່ອການປຽບທຽບລາຄາ ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບການແລກປ່ຽນສະກຸນເງິນ ໃຫ້ນຳໃຊ້ອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງທະນາຄານທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ຂອງວັນທີ່ມີການຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ. ຖ້າມີການຕົກລົງກຳນົດອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມອັດຕາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນນັ້ນ.

ສຳລັບສຸດຄິດໄລ່ການກຳນົດອັດຕາການທຸ່ມຕະຫຼາດ ແລະ ການປຽບທຽບລາຄາປົກກະຕິ ແລະ ລາຄາສິ່ງອອກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ໝວດທີ 2

ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ

ມາດຕາ 12 ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ

ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ ປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານການເງິນ;
2. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານລາຍໄດ້ ຫຼື ດ້ານລາຄາ.

ມາດຕາ 13 ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານການເງິນ

ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານການເງິນ ແມ່ນ ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ ຊຶ່ງມີວິທີການ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງເງິນໂດຍກົງແກ່ວິສາຫະກິດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳໃນຮູບແບບ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, ເງິນກູ້ຢືມ ແລະ ຊື້ຮຸ້ນ ຫຼື ໂດຍທາງອ້ອມ ໃນຮູບແບບການຄ້າປະກັນເງິນກູ້ຢືມ;
2. ຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ພັນທະຕ່າງໆທາງດ້ານການເງິນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ;
3. ສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ນອກຈາກໂຄງລ່າງພື້ນຖານທົ່ວໄປ ຫຼື ຊື້ສິນຄ້າຈາກວິສາຫະກິດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ;
4. ຈ່າຍເງິນແກ່ກອງທຶນ ຫຼື ມອບໃຫ້ພາກສ່ວນເອກະຊົນປະຕິບັດ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍ ວິທີການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 14 ການສະໜັບສະໜູນດ້ານລາຍໄດ້ ຫຼື ດ້ານລາຄາ

ການສະໜັບສະໜູນດ້ານລາຍໄດ້ ຫຼື ດ້ານລາຄາ ແມ່ນ ການເພີ່ມການສິ່ງອອກສິນຄ້າໃດໜຶ່ງ ໂດຍກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຫຼື ຫຼຸດການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈາກຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 15 ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ ທີ່ຈະຖືກນຳໃຊ້ມາດຕະການຕອບໂຕ້

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະນຳໃຊ້ມາດຕະການຕອບໂຕ້ ການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສິ່ງອອກ ໃນຮູບການໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ແລະ 14 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທີ່ເປັນການຊ່ວຍໝູນສະເພາະໃຫ້ແກ່ ວິສາຫະກິດ, ກຸ່ມວິສາຫະກິດ, ອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ກຸ່ມອຸດສາຫະກຳໃດໜຶ່ງ ທີ່ຕິດພັນກັບການສິ່ງອອກສິນຄ້າເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຊ່ວຍໝູນໃນທາງກົດໝາຍ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ການຊ່ວຍໝູນສຳລັບເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ກຳນົດໄວ້ສະເພາະ;

3. ການຊ່ວຍໝູນເພື່ອເພີ່ມປະລິມານການສົ່ງອອກສິນຄ້າ;

4. ການຊ່ວຍໝູນໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ສິນຄ້າພາຍໃນຂອງຕົນ ເພື່ອທົດແທນການນຳເຂົ້າ.

ນອກຈາກການຊ່ວຍໝູນສະເພາະທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 2, 3 ແລະ 4 ຂອງມາດຕານີ້ ໃຫ້ພິຈາລະນາ ປັດໄຈອື່ນຕື່ມ ເຊັ່ນ ຈຳນວນວິສາຫະກິດ, ກຸ່ມວິສາຫະກິດ, ອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ກຸ່ມອຸດສາຫະກຳ ທີ່ໄດ້ຮັບການ ຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ, ປະລິມານການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ, ໄລຍະເວລາ ແລະ ຮູບແບບ ຂອງການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 16 ການຄິດໄລ່ປະລິມານການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ

ການຄິດໄລ່ປະລິມານການຊ່ວຍໝູນ ແມ່ນ ການຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຊ່ວຍໝູນຂອງ ປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ຕາມໄລຍະເວລາ ໂດຍກຳນົດເປັນຈຳນວນມູນຄ່າການຊ່ວຍໝູນ ຫຼື ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການຊ່ວຍ ໝູນ ຕໍ່ຫົວໜ່ວຍສິນຄ້າທີ່ສົ່ງອອກມາຍັງ ສປປ ລາວ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຕອບໂຕ້.

ການຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຊ່ວຍໝູນຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຕ່ລະ ກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳລັບຮູບແບບເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ໃຫ້ຄິດໄລ່ຈາກຈຳນວນເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທີ່ ວິສາຫະກິດ, ກຸ່ມວິ ສາຫະກິດ, ອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ກຸ່ມອຸດສາຫະກຳໃດໜຶ່ງ ໄດ້ຮັບຕົວຈິງ;

2. ສຳລັບຮູບແບບເງິນກູ້ຢືມໃນອັດຕາດອກເບ້ຍຕໍ່າ ໃຫ້ຄິດໄລ່ຈາກຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງ ອັດຕາ ດອກເບ້ຍເງິນກູ້ຢືມຂອງທະນາຄານ ທີ່ວິສາຫະກິດ, ກຸ່ມວິສາຫະກິດ, ອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ກຸ່ມອຸດສາຫະກຳໃດໜຶ່ງ ຄວນຈ່າຍ ກັບ ອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ຢືມ ທີ່ຈ່າຍໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ;

3. ສຳລັບຮູບແບບການຊື້ຮຸ້ນ ໃຫ້ຄິດໄລ່ຈາກຈຳນວນທຶນຕົວຈິງທີ່ວິສາຫະກິດ ໄດ້ຮັບຈາກການຈຳ ໜ່າຍຮຸ້ນໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ;

4. ສຳລັບຮູບແບບການຄ້າປະກັນເງິນກູ້ຢືມ ໃຫ້ຄິດໄລ່ຈາກຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງ ອັດຕາດອກ ເບ້ຍເງິນກູ້ຢືມຂອງທະນາຄານທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ ກັບ ອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ຢືມທີ່ໄດ້ຮັບການຄ້າປະກັນ ຈາກ ລັດຖະບານ;

5. ສຳລັບການສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ໃນອັດຕາທີ່ໜ້ອຍກວ່າຄ່າຕອບແທນທີ່ຄວນໄດ້ຮັບ ໃຫ້ຄິດໄລ່ຈາກຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງ ລາຄາປົກກະຕິຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການໃນຕະຫຼາດ ແລະ ລາຄາ ທີ່ ວິສາຫະກິດ, ກຸ່ມວິສາຫະກິດ, ອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ກຸ່ມອຸດສາຫະກຳໃດໜຶ່ງໄດ້ຈ່າຍຕົວຈິງ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ;

6. ສຳລັບການຊື້ສິນຄ້າ ໃນອັດຕາທີ່ຫຼາຍກວ່າຄ່າຕອບແທນທີ່ຄວນໄດ້ຮັບ ໃຫ້ຄິດໄລ່ຈາກຄວາມ ແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງ ລາຄາທີ່ລັດຖະບານໄດ້ຈ່າຍໃຫ້ຕົວຈິງ ແລະ ລາຄາປົກກະຕິຂອງສິນຄ້າດັ່ງກ່າວໃນຕະຫຼາດ;

7. ສຳລັບການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ພັນທະຕ່າງໆທາງດ້ານການເງິນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ໃຫ້ຄິດໄລ່ຈາກຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງ ຈຳນວນເງິນທີ່ວິສາຫະກິດຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ກັບ ຈຳນວນ ເງິນທີ່ວິສາຫະກິດ, ກຸ່ມວິສາຫະກິດ, ອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ກຸ່ມອຸດສາຫະກຳໃດໜຶ່ງໄດ້ຈ່າຍຕົວຈິງ.

ນອກຈາກ ການຊ່ວຍໝູນ ເຈັດກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເທິງນີ້ ໃຫ້ນຳໃຊ້ວິທີຄິດໄລ່ອື່ນ ບົນພື້ນຖານ ຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ສົມເຫດສົມຜົນ.

ພາກທີ III

ການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ

ມາດຕາ 17 ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ

ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ແມ່ນ ການສູນເສຍຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ທີ່ມີການທຸ່ມຕະຫຼາດ ຫຼື ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໜູນ ຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ;
2. ມີໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ;
3. ເປັນອຸປະສັກຖ່ວງດຶງຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ການສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ພັດທະນາວິສາຫະກິດພາຍໃນ.

ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຕ້ອງມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບການທຸ່ມຕະຫຼາດ ຫຼື ການຊ່ວຍໜູນ ຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 21 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ໃນກໍລະນີຄວາມເສຍຫາຍ ຫາກກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼາຍປະເທດ ສາມາດປະເມີນລວມກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 18 ການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

ການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຈາກການທຸ່ມຕະຫຼາດ ຫຼື ການຊ່ວຍໜູນ ຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ຕ້ອງພິຈາລະນາຈາກຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ປະລິມານການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ທີ່ມີການທຸ່ມຕະຫຼາດ ຫຼື ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໜູນ ຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ເພີ່ມຂຶ້ນແບບເດັດຖານ ຫຼື ທຽບຖານ ເມື່ອທຽບໃສ່ການຜະລິດ ຫຼື ການບໍລິໂພກພາຍໃນ ສປປ ລາວ;
2. ຜົນກະທົບຂອງສິນຄ້າ ທີ່ມີການທຸ່ມຕະຫຼາດ ຫຼື ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໜູນ ຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ຕໍ່ລາຄາສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນໃນ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຜະລິດພາຍໃນ ຕ້ອງຫຼຸດລາຄາ, ຖືກກົດລາຄາ ຫຼື ຈຳໜ່າຍສິນຄ້າໃນລາຄາຂາດທຶນ;
3. ຜົນກະທົບຂອງສິນຄ້າ ທີ່ມີການທຸ່ມຕະຫຼາດ ຫຼື ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໜູນ ຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ໂດຍພິຈາລະນາຕາມບັດໄຈ ການຫຼຸດລົງຕົວຈິງ ຫຼື ມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງຂອງຍອດຈຳໜ່າຍ, ກຳໄລ, ຜົນຜະລິດ, ສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດ, ຜະລິດຕະພາບ, ຜົນຕອບແທນຈາກການລົງທຶນ ຫຼື ກຳລັງການຜະລິດ; ບັດໄຈທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຜົນກະທົບຕົວຈິງ ລວມທັງທ່າອ່ຽງທີ່ມີຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ກະແສເງິນສົດ, ສິນຄ້າໃນສາງ, ການຈ້າງງານ, ຄ່າແຮງງານ, ອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງທຸລະກິດ, ຄວາມສາມາດໃນການເພີ່ມທຶນ ຫຼື ການລົງທຶນ.

ສຳລັບວິທີການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 19 ການກຳນົດໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

ການກຳນົດໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຈາກການທຸ່ມຕະຫຼາດ ຫຼື ການຊ່ວຍໜູນ ຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ຕ້ອງພິຈາລະນາຕາມຂໍ້ມູນຕົວຈິງ ທີ່ມີເຫດການປ່ຽນແປງ ແລະ ຊຶ້ໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ການທຸ່ມຕະຫຼາດ ຫຼື ການຊ່ວຍໜູນ ຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກນັ້ນ ໃກ້ຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງແນ່ນອນ ໂດຍພິຈາລະນາຕາມບັດໄຈໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

